

Ljubljana, 22. 11. 2012

Odprto pismo predsedniškima kandidatom - Dr. Danilo Türk in Borut Pahor

Človekove pravice kot mrtva črka na papirju

Tretjega septembra letos je minilo dvanajst let, ko sem moral s petčlansko družino zaradi nasilništva in odkritih groženj z ubojem (vpričo policije) zapustiti naše lastniško stanovanje v Domžalah, v katerega še vedno ne moremo vstopiti brez spremstva policije.

Vi, gospod Pahor, ste se s tem nesrečnim primerom seznanili že leta 2002, ko ste bili še predsednik DZ in takrat ste na lastno pobudo: »da izrazite solidarnost družini« obiskali hišo na Kersnikovi 2 v Domžalah, kjer smo živeli do nasilnega pregona. Tudi sam ste presenečen obstal pred zaklenjenimi vrati. Ekipa TV Slovenije, ki je že pred vašim prihodom želela napraviti nekaj posnetkov, je morala pred nasilnim sosedom dobesedno zbežati s prizorišča. Že tedaj ste za medije izjavili: »Dejstvo je, da država v tem času ni bila sposobna rešiti tega problema.«

Bili ste tudi predsednik vlade, zdaj se potegujete še za predsednika države. Ali boste tudi zdaj lahko ponovno samo še ugotovili, da država tudi po 12. letih ni sposobna rešiti tega problema družine Šoštarić?

Vam, g. Türk, sem konec maja 2008 poslal pismo, v katerem sem vam, kot tudi drugim najvišjim predstavnikom slovenske oblasti, predstavil bilanco 11-letne kalvarije moje družine in vas prosil za odgovor.

V pismu sem vas želel obvestiti, da je bilo v 11 letih v »primeru Šoštarić« kar 50 policijskih intervencij, vloženi je bilo 20 kazenskih ovadb, več kot 50-krat so odpadle ali bile preložene obravnave na domžalskem sodišču ...(pismo in ostala dokumentacija je dostopno na spletni strani: <http://www.primer-sostaric.si/>).

Na vaši spletni strani sem prebral, da načeloma odgovarjate na pisma državljanov, a jaz tega odgovora še do danes nisem prejel.

Medtem, ko se »primer Šoštaric« pred domžalskim sodiščem vleče že toliko let, vaju želim obvestiti, kako je slovensko pravosodje lahko tudi učinkovito v primeru istega nasilneža (I. A.).

Petega oktobra sem v Delu zasledil članek pod naslovom Za kol, sekuro in kladivo poldrugo leto zapora. Celoten postopek zoper I. A. (isti nasilnež kot v primeru moje družine se je na prvi stopnji ljubljanskega sodišča končal v dobrega pol leta Nasilneža sta namreč tožila dva policista, od katerih je bil eden prisoten, ko sem v spremstvu sodnega izvršitelja že nekaj mesecev pred tem (zaradi nasilništva in groženj pri (neuspešni) izvršbi na PP Domžale podal prijavo za podobne grožnje in nasilništvo, kot jih je doživel sam, podal kazensko prijavo. Grožnje in nasilje (celo vpričo sodnega izvršitelja) zanj v našem primeru niso bile dovolj, zato je na tožilstvo poslal samo prijavo za poškodovanje mojega avtomobila, ko sem bežal pred nasilnežem. Prva obravnava na domžalskem sodišču je sklicana 17. 12. 2012.

Spoštovana kandidata za predsednika države, to je samo majhen drobec iz 12-letne kalvarije, ki dovolj zgovorno nakazuje stanje v slovenskem pravosodju in v vseh državnih organih nasploh.

Pojmi kot so človekove pravice, nedotakljivost človekovega življenja, pravica do zasebne lastnine, nedotakljivost stanovanja, prepoved mučenja, sojenje v razumnem roku, učinkovitost postopkov, enakost pred sodišči itd. so pri nas očitno zgolj mrtva črka na papirju.

Ali bosta imela v novem mandatu kaj več posluha in predvsem moči in seveda tudi volje, da bomo državljani Slovenije lahko (bolj) zaupali izvoljenim predstavnikom ljudstva.

Pričakujem vajin odgovor, ki bo objavljen na moji spletni strani (<http://www.primer-sostaric.si/>)

Stanislav Šoštaric